

आद्यमैमिति शूलेनपाहिनोदेगीत्यादिश्लोकचतुष्टयंपठित्वासूर्यसदृशं द्वितीयं
 पठित्वास्फटिकाभासं तृतीयं सतनो न्यसेत् तृतीयं क्लीमिति उक्तेरेव श्लोकैरावृत्ति
 नैकेन वर्णेन चतुर्विधं गुलेन च समस्तेन च मंत्रेण कुर्यादंगानि षट्सुधीः ततः क्वचि
 वारिणा गंधपुष्पाक्षतांस्तत्र विन्यस्य नृपनंदनं ध्यात्वा सर्वाणि तीर्थानि हस्तौ दत्वा
 पूजाद्रव्यस्य पूर्ववत् अथ महाकाल्यादिदेवतात्रयं ध्यानं स्वद्वंद्वचक्रगदेषु चापप
 लाशप्रद्युतिमास्य पाददशकां सेवे महाकालिकां चामस्तौ च्छित्ते हं रोकमलजो
 च चर्मजलजं घंटां सुराभाजनं शूलं पाशमुदर्शने च दधती हं स्तैः प्रवालप्र
 सले चक्रं धनुः सायकं हस्ताब्जौ दर्धती घनांत विलसच्छीतां शुतुल्यप्रभा
 दिदेव्यार्दिनीम् ३ ततः उक्तयंत्रे पंचोपचारैः पूजा एवं कृत्वा जपे
 मार्कंडेयपुराणोक्तं नित्यं चंडीस्तवं पठेत् पुरितं मूलमंत्रस्य जपेन
 तः सकामैः संपुरो जाप्यो निष्कामैः संपुरं विनेति क्वचित् स

स्तलंधर्माधेविनियोजनं मध्यमेतुचरित्रेचमुनिर्विष्णुरुद
 दाहृतः उत्तरस्थचरित्रस्यक्रषिः शंकरईरितः त्रिष्टुपुच्छंदो
 अस्य मार्कंडेयक्रषिः ब्रह्मविष्णुरुद्रावाक्रषयः महाकाल्याद
 सूर्यास्तत्वानि सर्वेष्टसिद्धयर्थेजपेविनियोगइत्युक्तं एवंसंस्मृत्यक्र
 क्ष्मीदेवींध्यात्वाषडंगकं जपेदष्टशतंमूलंदेवतायैनिवेदयेत् आदावंते
 शांशंहोममाचरेदिति अथशतचंडीविधिः शंकरस्य भगवत्यावाप्रसा
 द्यतोपिवा स्तत्त्वानित्यक्रियांकृत्वाहृणुयाद्दशवाडवान् जितेंद्रियात्सदा
 दशभिस्तथा अदीर्घदिवसैः क्षिप्रंविदध्याच्चंडिकामरुं अयुग्मब्राह्मणैः का
 पाठंतुयुग्मेर्विष्टैः कृतंतुयत् निष्कलंच भवेत्सर्वभूतिनाशमवाप्नुयात् इतिवच
 थाशतावृत्तिसमाप्तिर्भवति तथा आरंभः कर्तव्यः इति सांप्रदायिकाः व्युत्पन्न
 तः जपार्थमासनंमालांदद्यान्तेभ्योपिभोजनं तेहविष्यान्ममभ्रंतोमंत्रार्थगत

पुस्तक संख्या १५५५

स. स.

५७

रोमहालक्ष्मीदेवताबीजमद्रिजा वायुस्तत्त्वं धनप्राप्त्यै विनियोग उदाहृतः
 सिरस्यती कामोबीजं रविस्तत्त्वं कामास्त्यै विनियोजनम् क्वचित्तु संपूर्णस्तो
 त्रः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छंदांसि ऐं ह्रीं क्लीं बीजानि चाष्टुं डाशक्तिः अग्निवायु
 वा पूर्वोक्तमार्गतः सार्धं स्मृत्या षष्ठ्यं चंडीस्तवं स्पृष्ट्वा पदाक्षरं समाप्तौ तु महाल
 तं जपः आश्विनस्य सिते पक्षे आरभ्याग्नि तिथिं सुधीः अष्टम्यंतं जपेत्तद्वद-
 कदेशु भं मंडपं द्वारं घाट्यं कुर्यात्सधजतोरणं तत्र कुंडं प्रकुर्वीत प्रतीच्यां म
 त्पारां कुलीनां सत्यवादिनः वाडवाः ब्राह्मणाः पं- ॥ सप्तभिर्वापि नवैका
 तावत्तं स्रुत्वा स्रुये त्रिपंचसप्तनवभिर्दत्तैः पक्षेण वा पुनः देवीमाहात्म्य
 कोत्प्रनाम्ना पठ्यते तत्तु निर्मूलं अष्टमी नवमी चतुर्दशी पूर्णिमा सु
 तिष्ठेत् गृहं रतान् लज्जा दयावतः मधुपर्कविधानेन स्वर्णवस्त्रादिदान
 साः ॥ शोशयानाः प्रत्येकं जपेयुश्चंडिकास्तवं मार्कंडेयपुराणोक्तं

पतोन्यसेत् द्वितीयं हीमिति सर्वस्य रूप इत्यादि श्लोकानां पंचकं पुनः
 षडंगन्यासोपि क्वचिदुक्तः ततः षडंगं कुर्वीत विभक्तैर्मूलवर्णकैः एके
 सविधिं कृत्वा सृष्टिमुद्रां विलोकयेत् अर्घ्यपात्रं प्रतिष्ठाप्य पूरयेच्छुभ
 मंत्रयेत् रक्षार्थं तस्य कर्तव्या चक्रमुद्रास्त्रसंयुता अर्घोदकेन संस्कारं
 यान् शूलं मुशुंडीं शिरः पाशान्संदधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वांगभूषाभूताम्नी
 मधुकैटभम् १ अक्षस्त्रक्परशुगदेषुकुलिशंपद्मंधनुः कुंडिकांदंडं शक्तिमसिं
 सौरिभमर्दिनीमिहमहालक्ष्मीं सरोजस्थिताम् २ घंटाशूलहलानिशंखमु
 हसमुद्रवां त्रिजगतामाधारभूतां महापूर्वामन्नसरस्वतीमनुभजे शुभा
 तद्दशांशतः पायसान्नेन जुहुयात् पूजिते हेमं रेतसि एतदेवास्य पुरश्चरणं
 शतमादौ शतं चांते जपेन्मंत्रं नवार्णकं चंडी सप्तशती मध्ये संपुरोय मुदाह
 यमेपद्य भूर्भुनिः छंदोगायत्रमुदितं महाकाली तु देवता वाग्बीजं पावक

अन्तेर्द्व्यंश्लोकमंत्रकः शाकं मरीति
 मितीरितं ४३ पंचाधिकांस्तु पंचाशन्म
 यं अर्द्धश्लोकात्मकं श्लोकाः सप्तत्रिंशानि
 अषिरुवाच त्वारभ्य भोगस्वर्गापवर्गदाः
 शैयाः पंचैवाप्यर्द्धपद्यकं ४८ देव्युवाचो
 आः प्रकीर्तिताः मार्कंडेयस्ततो मंत्रद्वयं
 धीः ५१ केचिन्नु एकादशार्द्धाहुतयोद्वादा
 एएवेतिदिक् अथगाराहीतंत्रं चंडी
 मन्त्रसकृत् पश्चाद्बलिप्रदानेन फलमाप्नोति म
 र्थं पंचाहत्तं वरानने १ महाभयं समुत्पन्नं सप्त
 जगद्व्यायभूत्यै च रुद्राहत्तमुदीरयेत् अकार्द

यादेवीत्यादयोपि च २४ एकविंशतिकाः श्लो
त्रिमंत्रः श्लोककः पुनः त्रयोविंशच्छ्लोककेषु
रकोमनुः २७ नमस्तस्येति प्रोक्तो द्वितीय
पूर्वेस्त्रयोदशो मंत्रैः सहाशीतिरुदाहृत
वनवश्लोकाः ऋषिरेको बिकाततः एकइ
नवाधिकं अशीत्यापि च संयोगे एकोन
श्लोकामंत्ररूपा देव्येकोऽथ ऋषित्रयं चतु
रूपा ऋष्युवाच द्वयंततः ३५ सप्तविंशति
श्लोकमंत्रकः आदावेको ऋषिश्चैव त्रि
यं ३८ राजा ऋषिश्चेति चैकचत्वारिंशत्
र्धश्लोकात्मको मंत्रो ऋष्युवाच द्वयंतथा

र्वैव्रूतल
वंकलावक्र
वयंभीतभीताः प्रयाताविलो
५० ॥ अहोचित्रमहोचित्रं ब्रह्मण्यपि
रातयाभ्रांतावयंविभो ॥ अधोवक्र
॥ नापृच्छत्कश्चिदेवास्मान्नामतत्रभवो
त्यरिपप्रच्छनामसः ॥ ५४ ॥ द्वात्रिंशद्व
खद्योतालिर्घोत्यतेतावदेवयावत्सूर्योर्ध्व
सहितोऽस्माभिश्चतुःषष्ट्याननंस्थितं ॥ ५६ ॥
वेरिंचयः ॥ ५७ ॥ प्राप्ताः सहस्रनयनं सहस्रवद
तान्दृष्ट्वासहस्रवदनोऽब्रवीत् ॥ कुतः प्राप्तं पूज्य
प्राप्स्याम्यनुत्तमां ॥ इतिब्रुवाणंपुरुषंप्रणम्यधरणी
भगवान्यथास्थानंन्यवेशयत् ॥ ६१ ॥ तान्विनि
शस्त्रकोविदैः ॥ ६२ ॥ मुनेर्भाषि
जित्वा

तिन ॥
 प्राप्तादुःशलाफाल्गुनं प्रति ॥ इह्वादि
 म ॥ त्वामहं शरणं प्राप्ताकृष्णकृष्णजगत्पत ॥
 वपुत्रस्य वैशसं ॥ ६ ॥ तथाऽपि क्षम्यतां सर्वं मया
 रेणः सर्वं राज्यं दास्यामि तेऽनघे ॥ अर्जुनस्य वचः
 ॥ ७ ॥ दुःखहंता त्वमेवात्र प्राणिनां तृदिसंस्थितः
 रणादुःखहानिदः ॥ १० ॥ कृतार्थादर्शनेनाद्य
 तत्र पाजायते तस्य संबंधो तनेन च ॥ सां
 छसि ॥ ब्रुवंत्येवं बहुविधं तु ठंती कृष्णपाद
 चाणपरो हरिः ॥ १४ ॥ आश्वासयामास
 त्युक्ता सह पार्थेन प्रविवेश पुरं तदा ॥
 गौ ॥ इत्युक्त्वा प्राणिनां बालं पस्पर्शमु
 र्थौ मुदान्वितैः ॥ भेरीमुदंगपट
 मासदुःशला
 ॥ ८ ॥ स

तु कामाश्रितः ॥ ४ ॥
नेन ते सर्वे संदिष्टास्तथा
यादिनः ॥ रुक्मिणीस्ववधूव
वकं वंदं नारीणां समलंकृतं ॥ ५ ॥
५० ॥ ततो जांबवती देवी निरगान्मा
नैस्तमालनिभकंचुकैः ॥ हर्षादतीव नि
छन्नमौक्तिकहाराणां तोयेन धरणीं स्त्रि
रुक्मिणीस्थिता ॥ ५४ ॥ कुंती चैव गजे
हर्षेण मार्गं संयांति वीक्षितुं चारुलोचना
नं मलापहं ॥ कृत्वा कुसुमगंधेन वासिता
मणाः सर्वे वेदध्वनिकृतः स्थिताः ॥ ५८ ॥ तेषां
काः ॥ ५९ ॥ गोरोचनं कुंकुमचंदनानि सुवर्ण
कुटाः कृशांग्यः ॥ ६० ॥ महाजनानां पुरतश्च वेष्ट्या
यंत्या शुभनां सियूनां ॥ ६१ ॥ नृत्येन ताः पथि हरिं परि
हंत्युः करैरलिकुलं विनिवारयंत्यः ॥
॥ ६३ ॥

यथैवः कृष्णरूपिणः ॥ १ ॥
दृष्टवैवहवोऽस्माभिर्देशाः पा
यौधिष्ठिरपुरं ॥ गर्हयन्तिनिजंचारुवज्र
हलायत्रहसन्तिभुवनत्रयं ॥ जनाः पुण्यप्रिया ॥
॥ सूर्येन्द्रवाहनैर्मान्यारत्नालंकारभूषिताः ॥ १० ॥
कंबलैः ॥ ११ ॥ धाराभिः पंचभिर्युक्तायत्रसं
र्यते चारुपांडवस्यपुरे हरिः ॥ सर्वव्योप्यस्थि
श्रितैः ॥ पार्थागमेभूभृतोऽत्रक्रियन्तेहारसं
मूर्ध्वकरभास्कराः ॥ १५ ॥ अत्रायांति
॥ धूपधूमेनगगनंसमांसलमिवाभ
स्यविद्यते ॥ चलितापिधृताधीरैः स्व
कृष्णमुख्यान्महाजनान् ॥ १९ ॥ नमस्त
धृतराष्ट्रं च विदुरं प्रत्युवाच धनंजयः ॥
॥ वीरवमान्विपश्रेष्ठो नानावीर
वेभेदितो यो हरिणानभिन्नः ॥
रिष्ठं त्वत्पादसेवनरतसहस्र
राजभवनान्माणि

मास वि
दुदुहधारणा

२१ ॥ तथाऽह

त्सं कृत्वा च गोवृ

सुपर्णवत्सा विहगाश्च

धातून्स्वसानुषु ॥ २५ ॥

श्विकादिक सर्प नाग तक्षकको बच्छा बना
मात्रमें घास इत्यादि दुग्धरूप दूहते भये, और दंष्ट्रावा
याय सब पक्षी चर कीटादि अचर फलादि दोहते भए
पा बनाय अपने भीतर नाना धातूनों को रचते भये

पुखियानको बच्छा बनायकै अपने अपने पात्रमें पृ
अन्न पायवेवारे पृथुआदिक अपनेको अभीष्ट अन्नको
मयकर्ता महीपति पृथु प्रसन्न हो, सब कामदात्री धरतीव
सब जगसें समान बराबर करते भये ॥ २४ ॥

पिन स्वे स्वे पात्रे पृथक्पयः ॥

पानः ॥ दोहवत्सादिभेदे

दुहितृवत्सलः ॥

मुः ॥ २९ ॥ अ

ul Kangri University Haridwar

मान्पुरः पत्त

मिति श्रीः मिथ्याज्ञानमलिलावसिक्तायामात्म
आचीनदृष्टे च ज्ञानानि सद्वृत्तयोगवशात्कायव्य
कर्मसंज्ञासौ भेदक्यकर्मज्ञानभावा ज्ञानाभावे हि
भेदावात्यंतिकदुःखनिवृत्तिरिति तथा च अज्ञाना
पानानामुत्तरेतत्तथापि तदनंतरापापादय
वातयोर्निवृत्त्यनिवर्तकभावउच्यते दे
नेतत्तु संसारिणामनादिप्रवाहागतं दुर्वृद्धि
कायतिकोक्तपुण्यादेरात्मवादेनित्यात्मा वा
मेतिपक्षोक्तकल्याणाय व्यापिदुःखाद्युपल

इन्द्रियसमुदायात्मपक्षे इन्द्रियोपेतपिन्द्रिसत्त्वम
 भावे पिसुषुप्तौ सात्मकत्वव्यवहारान् प्राण
 प्राप्तात्मत्वे युगपदेवकस्य चिदिष्टार्थं
 प्रत्याप्रवृत्त्याः संकराप्रतिरित्यादिके
 तेषां पक्षाणां भासासत्त्वनिर्णायकः
 कानां तादृगात्मप्रतिपादने तात्पर्यनिर्णय
 नमेव विचारः सद्धिधा श्रवणमननभेदात्
 दिमि एतन्निर्णयः श्रवणं ततोप्युक्तवांति
 तात्पर्येस्तन्निवारकन्यामानुसंधानं मन

मां पुत्रसंयुतां ॥ १

तथेत्यब्रवीत्पार्थ

वमेव त्वया कर्तुं

॥ २

॥ ४६ ॥ यस्मिन्
ज्जांविहाय ॥ ४७ ॥
श्राप्यातवैविरि